

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATAJA

URHO KIERIMO

Vastaava päätoimittaja
Turku, puh. 490

RURIK PITKÄNEN

Toimitussihteeri
Liisankatu 27, E 10 - Puh. 38 154

N:o 10
Lokakuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 20 markkaa koko vuodelta

44. vuosikerta 1939

Kouluneuvos

VALTER FORSIUS

Maamme ensimmäinen aistivalliskoulujen tarkastaja, kouluneuvos, fil. maisteri Valter Forsius kuoli 27. IX. 39. Kulosaareissa 84 ikävuodellaan.

Hän oli syntynyt Heinolassa, tuli ylioppilaaksi v. 1875 ja suoritti fil kandidaattitutkinnon v. 1880. Käytyään valtion apurahalla tutustumassa aistivallisten opetukseen Skandinavian maissa, Saksassa ja Sveitsissä hän laati laajasuuntaisen ehdotuksen maamme aistivallisten ope-

tuksen uudelleen järjestämisestä. Oltuaan neljä vuotta Porvoon lyseon ja saman verran Haminan tyttökoulun sekä pari vuotta Porvoon kuuromykkäinkoulun opettajana hänet nimitettiin v. 1892 kouluhallituksen aistivalliskoulujen tarkastajaksi. Tätä virkaa hän hoiti vuoteen 1918, jolloin hänet nimitettiin kouluneuvokseksi kouluhallitukseen. V. 1926 hän täysin palvelleena erosi siirtyen eläkkeelle. Porvoossa hän toimi myös Porvoon kansanopiston johtajana ja kansa-

kouluntarkastajana vv. 1890–1892 ja Helsingissä mm. Kustannus Oy. G. W. Edlundin toimitusjohtajana vv. 1907–1917 sekä monet vuodet Helsingin VPK:n päällikkönä. Kun Helsingin kuuromykkäin yhdistys v. 1895 perustettiin, oli kouluneuvos Forsius sen hartaimpia toimihenkilöitä. Myöhemmin hän oli monen muun samanlaisen yhdistyksen alkuunpanijana ja kuului mm. Suomen Kuuromykkäinliiton perustajiin, toimien 19 vuotta liiton puheenjohtajana. Hän oli aikanaan myös monien valtion komiteoiden jäsen sekä useita vuosia Suomen aistivalliskoulujen lehden toimittajana. Niinikään hän toimitti lukuisia tilastollisia julkaisuja.

Kouluneuvos Forsius suoritti varsin arvokkaan työn maamme aistivalliskouluista saatettaessa vakinaiselle kannalle.

* *

Lauantaina 30. 9. -39 toimitettiin Hietanien kappelissa kouluneuvos Valter Forsiuksen ruumiinsiunaus vaikuttavin surujuhallisuuksin. Laakerein, kynttilöin ja kukin somistetussa kuorissa seisovivat liljoin koristetun arkun äärellä Helsingin VPK:n ja mieskuoro MM:n kunniavartiot surunauhoin varustetuina lipuin. Lukuisten omaisten ja ystävien lisäksi oli tilaisuuteen saapunut joukko koulumiehiä ja aistivallisten opettajakuntaa sekä satakunta Helsingin VPK:n jäsentä suorittamaan viimeistä palvelustaan poistuneelle.

Surutilaisuuden aloitti urkuri Paavo Raussi

JÄLKIPAKINAA LAHDEN ESITELMÄPÄIVILTÄ

Lahden Kuurojen yhdistyksen esitelmäpäivät, mitkä pidettiin syysk. 9–10 p:vinä Lahden Lyseolla, olivat edellisten vuosien esitelmäpäivien tapaan sisältörikkaat ja antoisat. Huolimatta matkalippualennuksesta rautateillä, oli tilaisuudessa saapuvilla hiljaista yleisöä vähänpuoleisesti, johtuen nykyaikana valitsevasta uhkaavasta työttömyystilanteesta.

Yhdistyksen puheenj. hra K. Remmin avatua esitelmäpäivät tervehdyspuheellaan, astui puhujakorokkeelle toimittaja R. Pitkänen, esittäen matkahavaintoja Virossa, Latviassa, Liettuasta ja Puolasta. Väliajan jälkeen oli lyhyt näytelmäkappale, minkä jälkeen illan lopputunnit kulutettiin vapaaseen seurusteluun ja karkeloon.

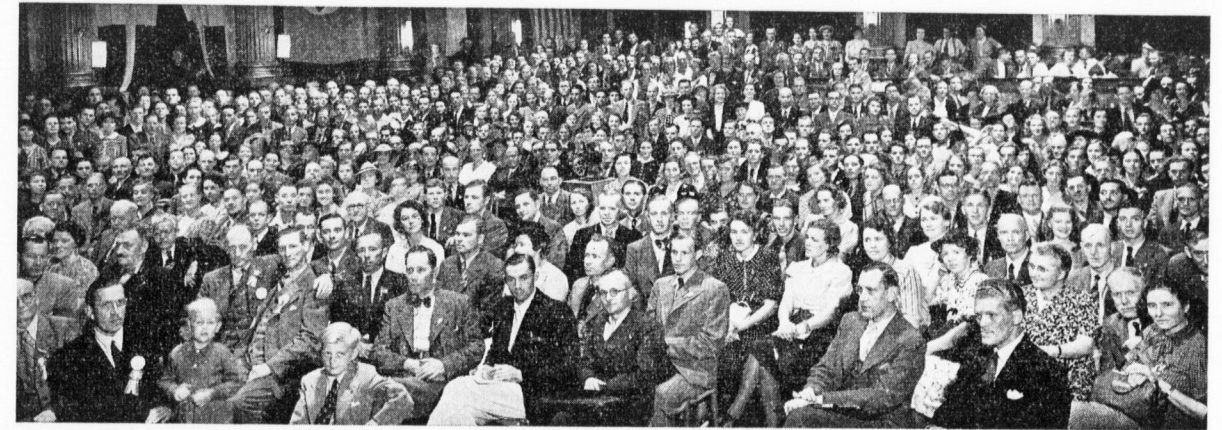
Seuraavana päivänä, sunnuntaina, aamu-päivällä kävivät esitelmäpäivien osanottajat tutustumassa Launeen kuuluisaan lähteeseen,

soittamalla Schubertin „Litanei“, jonka jälkeen mieskuoro MM lauloi Lindbladin „Sotarukouksen“ ja Lagercrantzin „Sävelet“. Ruumiinsiunauspuheen piti kirkkoherra W. Wirén, aiheenaan Hebr. 11: 27. Omaisten laskettua arkulle seppeleensä ja kukkalaitteensa, toivat kouluhallituksen seppeleen ylijohdaja Mantere, kouluneuvos Nyström ja tarkastaja Palomaa ensin mainitun lyhyesti palauttaessa mieliin poistuneen työn aistivallisten hyväksi. Suomen Kuuromykkäinliiton seppeleen laskivat tarkastaja J. K. Palomaa ja toimittaja R. Pitkänen, Helsingin Sokeainkoulun entisten ja nykyisten opettajien sekä Oulun Kuuromykkäinkoulun seppeleen laski johtaja Mustakallio, Helsingin Kuuromykkäin Yhdistyksen seppeleen laskivat puheenjoht. E. Karilas, maist. S. Heikel ja past. U. Paljakka, Helsingin Kuuromykkäin Auttajayhdistyksen seppeleen esittelijäneuvos Grundstroem, Helsingin VPK:n seppeleen palokunnan päällikkö Kosk, Pukinmäen VPK:n seppeleen palopäällikkö Bergem. Vielä laskettiin Porvoon Kuuromykkäinkoulun sekä eräiden yksityisten seppeleet. Lukuisat yksityiset ja eräät yhdistykset ja laitokset olivat kunnioittaneet vainajan muistoa eri kukkarahastojen välityksellä.

Seppeleen laskun päätyttyä urkuri Raussi soitti Beethovenin „surumarssin“, jonka jälkeen arkku siirrettiin palokuntalaisten muodostamaa kunniakujaa Vanhalle hautausmaalle Helsingin sk-piirin torvisoitto-kunnan soittaessa kapellimestari Konnon johdolla surumarssia. Arkkua hautaan laskettaessa soitto-kunta soitti useita numeroita.

Lopuksi laulettiin yhteisesti torvien säestyksellä „Sun haltuus rakas Isäni“.

mikä oli todellinen nähtävyys. Luettelisinko mitä siellä on? — Ei, siihen en kykene. Jokaisen siellä kävijän on itse välttämättä nähtävä. Lähteen koneiden käyttöä y. m. selitti herra A. Vilander, rva G. Remmin tulkitessa hänen puheensa viittomakielellä yleisölle. Päivällä klo 12 oltiin jälleen Lahden Lyseolla. Tällöin piti ensiksi pastori Lauri Paunu harastunnelmallisen hartaushetken, kohottaen meidän hiljaisten ihmislasten aatokset taivaallisen Isän puoleen, että me muistaisimme olla uskolliset Jumalalle elämän monimutkaisella tiellä, missä vallitsee sekava pyörremyrsky, minkä uhriksi moni helposti joutuisi ellei olisi sielunpaimen kaitsemassa. Sitten alkoivat päivän varsinaiset esitelmät, joista mainittakoon opettajat rva Tukiainen esitelmä ihmiselämää uhkaavista vaaroista, väkijuomien käytöstä ja sen turmiollisuudesta. Hänen esitelmänsä oli hyvin vaikuttava, antaen katselijoille paljon ajattelun aihetta. Lehtori U. Teittinen piti esi-

CISS:n kansainvälisten kuuromykkäinkisojen tervetuliaisjuhlasta Tukholmassa 24. 8. 39. Etualalla näkyy tuttuja kasvoja.

telmän kansansivistyksen alkuvaiheista, esitelmöiden niin pitkälti kuin sitä jaksettiin seurata. Väliajan jälkeen esitelmöi pastori L. Paunu Kuuromykkäinkoulun perustajasta, Karl Oskar Malmista ja Alopeuksesta sekä vähän muistakin aiheista. Kaikkien edellmäinnettujen esitelmöitsijäin puheet tulkitettiin viittomakielellä yleisölle rva G. Remmi. Ilalla jatkettaessa esitelmää, piti rva Katri Pitkänen laajan ja ajatusrikkaan nuorisoihaisen esitelmän, jota valloitetuina katsoimme kuin äidin edessä pienet lapset, jotka tarkoin silmin äidin neuvoja seuraavat. Hra R. Pitkäsen palattua samana iltana Forssan kuurojen kerhon esitelmämatkalta, ennätti hänkin vielä rikastuttaa illan ohjelmaamme, selostaen loppujen lopuksi yleisölle tänä kesänä Tukholmassa kuurojen maailmanmestaruuskisoissa saavutettuja parhaita ennätys-isiä. Kauvaakaan ei enää vapaata seurustelua jatkettu, sillä osanottajat illan hämärtyessä vähentyivät vähentymistään.

Kiitän kaikkia osatovereita, jotka ovat näin vaikeana aikana tulleet esitelmäpäivillemme ammentamaan uutta tietoa ja taitoa. Eritäinkin kiitän esitelmöitsijöitä, jotka ovat entistä tietorikkaammilla esitelmillään raivanneet meille elämäntietä yhä valoisampaa elämää kohti.

L. Rantala.

POIMINTOJA LEHDISTÖSTÄ

PUHEVIKAISET. Olen monasti nähnyt ja kuulut, kuinka puhevilkainen taikka mykkä ihminen, joka ei osaa muuta kuin viittoilla ja elehtiä, joutuu toisten pilkattavaksi. — Älkää pilkatko heitä, heidän elämänsä on muutenkin vaikeaa. Vaikka he eivät osakaan kunnolla puhua, voivat he muissa suhteissa olla monin verroin teitä, pilkkaajiaan, viisaampia. »Seura» N:o 30 1939. *Kulkuri*.

HAUSKAN JA ONNISTUNEEN KESÄJUHLAN

järjesti Lahden Kuurot Urheilijat heinäk. 23 p:nä Ahtialassa luonnon kauniilla paikalla nti L. Rantalan kotona. Kaunis, kirkas kesäinen aamupäivä houkuttelikin joukon kuuroja retkelle, ja perillä olikin yli 25 henkeä ja muutamia hämmästyttävän kaukaa, kuten Alavuudelta, Keravalta ja Riihimäen lähettyviltäkin saakka. Taivas oli päivän sarastaessa vielä sininen ja ilma herttainen, tuuli sen verran puhalteli, että siniristilippu hulmisi uljaasti korkealla lipputangossa Rantalan talon pihassa, kohottaen oikean kesäisen juhlatunnelman läsnäolijoiden mieleen.

Hauskaa näytti olevan kaikilla ja iloinen, reipas mieliala vallitsi. Olo tuntui siltä kuin olisimme olleet metsän siimekseen lentäneet muuttolinnut, mitkä hetken visertelevät ihanan kesäisen luonnon helmassa.

Kaikkien tultua perille, alkoi nuolenheitto, mistä kertyi kaunis summa rahaa seuran kassaan ja jaettiin nuolenheitto-kiilpailusta 3 palkintoa. I. palkinnon sai Paavo Mäkelä (kuuleva) 45 pist., II. Antti Ojala 40 pist., III Veikko Koskinen 39 pist. Nautittuamme väliin seuran ravintolan antimia pistäydymme mainiolle uimakalliolle, mikä on leveydeltään noin 6 metriä ja kokonaan veden ympäröimä. Siellä oli huvia niin uimareille kuin katselijoille, kun alettiin jäsenten väliset 50 metrin vapaa- ja rintauintikiilpailut. Uimapaikka olikin kaikkien mielestä mainio, kun uimarit saivat kalliolta pulpattaa järveen, kuin uimahallin lavalta ainakin. Kiilpauintiin osallistui 6 miestä ja vain 2 naista ja saavutettiin niissä seuraavat tulokset:

I. Veikko Koskinen 51,4 sek., II. Urho Nurminen 55,2 sek., III. Kustaa Leppänen 58,4 sek. Naiset: I. Aino Pöllänen 1.15,6 sek., II. Tyyne Mattila 1.54,4 sek.

Nopeasti kului kesäinen juhlahetki ja läheni jokaiselle kotiin lähtö, jolloin sydämellisin käden puristuksin jätettiin toisillemme hyvästit.

			I. Vihanta- rehu	
Talo			V.	II. Ruis
VIII. Herne- kaura	VIII. Heinä	VII. Heinä	V. Heinä	II. Ruis
			IV. Kevät- vilja	III. Juuri- kasvit

Vuoroviljelyssuunnitelma.
I. kierto.

MAATALOUSOPPI

(Jatk. n:o 9, s:lta 118)

Kylvösiemen ja kylväminen.

Maamies kylvää vain puhdasta, isoa ja ehjää siementä peltoonsa. Sellaista siementä hän saa lajittelijakoneesta. Mutta hän tutkii myös siemenen itävyyttä panemalla siemeniä kahden turpeen väliin tai kukkaruokuihin itämään. Sitten hän laskee montako siementä on itänyt.

Sanoimme, että Suomen kevätkeä on kuiva. Tästä syystä tarkka maamies kylvää keväällä aikaisin. Hän ei ole hidas toukoko aikana. Jos touko myöhästyy, voi maa jo kuivua, ja se kuivuu erikoisesti toukossa. Varhain keväällä koko luonto on kasvuvoimaa täynnä. Silloin myös viljan siemenen on päästävä maahan, että taimi ehtisi juurtua ja vahvistua kuivuutta varten. Kaura ja kevätvehnä on ensin kylvettävä, viimeksi istutetaan peruna, joka vaatii lämpimämpää maata.

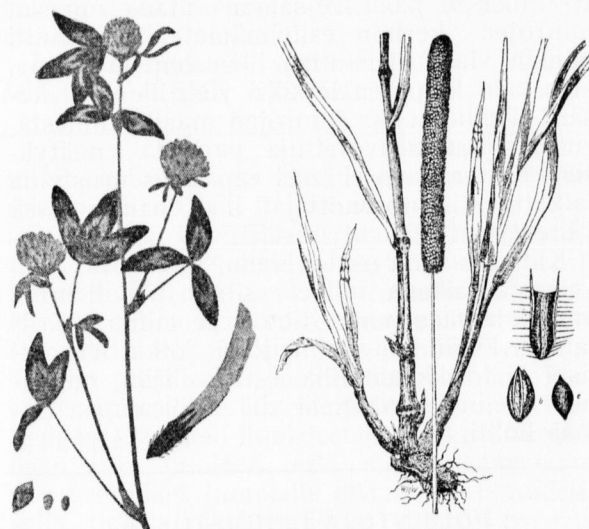
Nykyisin kylvö tehdään kylvökoneella, joka kylvää siemenet riviin, kaikki samaan syvyyteen. Kylvökone säästää myös siementä. Hyvään peltoon ei tarvitse panna niin paljon siemeniä kuin huonoon peltoon.

Heinän korjuu.

Heinä tulee niittää niin varhain, että se vielä on hyvin tuoretta. Apilaan kukkimisaika on paras heinän teon aika. Pienviljelijä viljeleekin paljon apilaa, koska siinä on paljon valkuaisainetta, jota lehmät tarvitsevat.

Talvella on kuitenkin valkuaisainetta liian vähän kuivissa heinissä. Voiko siis talvella

saada valkuaisainetta lehmille tuoreen heinän muodossa? — Tätä kysymystä on ajatellut professori I. A. Virtanen. Hän keksi liuoksen, jonka nimi on AIV-liuos. Tämä liuos estää ruohon mätänemisen. Nyt voidaan tuoretta ruohoa panna säilöön talveksi maakuoppaan. Ruoho niitetään kaksi tai kolme kertaa kesässä. Talvella lehmät saavat tuoretta ruohoa ja valkuaisainetta sekä lypsävät hyvin. Jollei pienviljelijä voisi laittaa AIV-rehua, niin hänen täytyy saada lehmilleen juurikkaita talveksi.

Puna-apilas.

Timotei.

Kasvitarha.

Pienviljelijällä on oma kasvitarhansa. Sen paikka on kodin lähellä. Sen on oltava aurinkoon päin. Parasta olisi saada kasvitarhaksi hiekkaperäinen savimultamaa. Se ei saa olla liian suuri, sillä se tulee silloin hu-

nosti hoidettua. Huonosti hoidettu kasvitarha on ikävä nähdä. Kasvitarhassa on kolme osaa: keittiökasvi-, hedelmäpuu- ja koristekasvitarha. Nämä voi kyllä järjestää myös sekaisin.

Kasvitarha on heti aidattava. Siihen on kaivettava kunnolliset ojat. Kasvitarhasta on poistettava kivet, kannot ja rikkaruohojen juuret.

Kasvitarha on myös lannoitettava. Kasvitarhaa varten on tehtävä erikoisia sekalantakasoja eli komposteja, joihin pannaan kaikenlaisia talousjätteitä, lehtiä, tuhkaa ja likavesiä. Siihen on hyvä panna myös suomutaa ja kalkkia. Talousjätteitä ei siis saa heitellä sinne tänne. Kodin ympäristön tulee olla puhtaan.

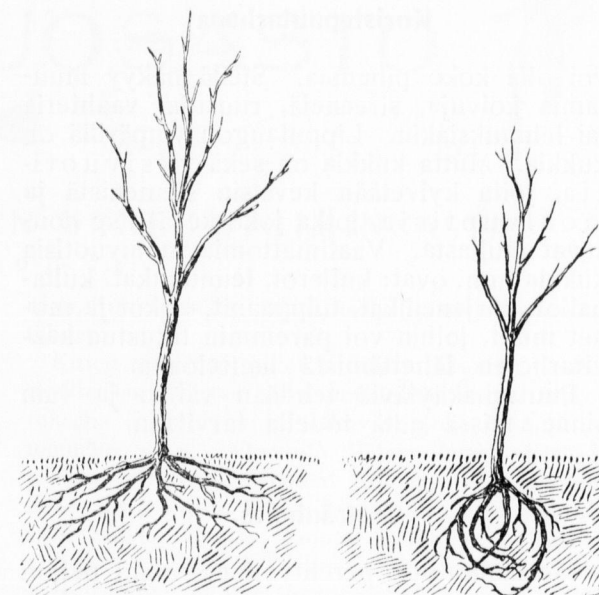
Pienviljelijän kasvitarha- ja juurikasmaalla on tärkeänä työkaluna käsihara. Haraaminen on näet tärkeätä sekä rikkaruohojen poistamisen että maan pinnan rikkomisen takia. Kova maan pinta kuivattaa maan. Haraaminen on välttämätöntä kaikille juurikasveille. Kasvitarhaa tulee myös kastella kuivana aikana. Kastelu on toimitettava harvoin, mutta perusteellisesti.

Keittiökasvitarhassa voit viljellä mm. seuraavia kasveja: keräkaalia, kukkakaalia, selleriä, sipulia, kurkkuja, kurpitsaa, porkkanaa, punajuurta, lanttua, naurista, sikuria, palsterinakkaa, retiisiä, persiljaa, silpo- ja sokeriherneitä, salko- ja pensaspapuja sekä raparperia. Kaikki nämä vaativat taitavaa hoitoa, johon voit perehtyä puutarhaoppikirjoista.

Hedelmäpuutarha.

Hedelmäpuutarha on pienviljelijän kasvitarhan hyödyllinen ja paljon iloa tuottava osa. Jos pienviljelijällä on tilaa, niin olisi hyvä järjestää hedelmäpuulle oma alue.

Tärkein meillä menestyvistä hedelmäpuista on omenapu. Omenapuita voi kasvattaa siemenistä, mutta silloin voi tulla huonoja omenia kasvava puu. Omenapuun pitäisi olla jalostettu. On siis varmin ostaa jalostettuja omenapuita taimistosta. Omenapu kasvaa parhaiten lämpimässä sora- tai hiekkapohjaisessa rinteessä tai pihassa, jota ei kannata viljelykselle raivata. Kiviseen soraan on vain kaivettava kuoppa, johon omenapu istutetaan ja kuoppa täytetään mullalla. Puitten istutus tapahtuu parhaiten keväällä tai syksyllä. Juuret täytyy asettaa leveälle. Multa painetaan tiiviisti juuriin kiinni ja kastellaan. Puuta ei saa istuttaa

Hyvin istutettu puu.

Huonosti istutettu puu.

liian syvälle, vaan »juuren niskan» on jäätävä maan päälle. Savimaahan istutettaessa ei saa kaivaa ollenkaan kuoppaa, vaan puu istutetaan kummulle, koska muuten vesi koontuu kuoppaan ja mädännyttää juuret.

Omenapuita täytyy leikata. Se ei ole vaikea oppia, mutta täytyy kysyä asiantuntijan neuvoa. Omenat täytyy ottaa hyvin varovasti puista käsin, sillä jos ne vähänkin loukkaantuvat, niin ne pian rupeavat pilaantumaan.

Omenapuita on monia laatuja. Muutamia omenaladut kypsyvät jo kesällä, toiset syksyllä ja eräät vasta talven tullessa. Mainitsemme muutamia hyviä laatuja:

Kesäomenia: Valkea Nalif, Sokeri Miron, Säfstaholma ja Etelä-Suomessa menestyvä Valkea astrakaani.

Syysomenia: Charlamovsky.

Talviomenia: Antonovka ja Akerö, jota viimeksi mainittua erityisesti suosittelemme pienviljelijän »jouluomenaksi»; se on erittäin hyvänmakuinen ja mehuisa.

Maassamme kasvatetaan myös päärynä-, luumu- ja kirsikkapuita, joita kaikkia saa tilata taimistoista. Kostealle savimaalle ei näitä saa istuttaa.

Pienimmästäkään kodista ei puutu viinimarjapensaita. Musta viinimarjapensas viihtyy parhaiten tuoreessa savimultamaassa. Pienviljelijä kasvattaa myös karviais- ja vadelmapensaita. Vadelma viihtyy parhaiten aurinkoisella ja lämpimällä paikalla. Puutarhamansikat viihtyvät parhaiten kuohkeassa savimultamaassa.

Koristeputarhana

voi olla koko pihamaa. Siellä näkyy muutamia koivuja, sireenejä, ruusuja, vaahteria tai lehmuksiakin. Lipputangon ympärillä on kukkia. Mutta kukkia on sekä yksivuotisia, joita kylvetään keväisin siemenistä ja monivuotisia, jotka joka kevät itse nousivat mullasta. Vaatimattomia monivuotisia kukkia mm. ovat: kullerot, leimukukat, kultapallot, harjaneilikat, tulppaanit, esikot ja monet muut, joihin voi paremmin tutustua kasvitarhojen lähettämistä luetteloista.

Putarhakäytäviä tehdään vähän ja vain sinne, missä niitä todella tarvitaan.

Metsänhoito.

Metsänhoitoon perehtyminen vaatii paljon opintoja. Tässä emme siihen voi paljon puuttua. Sentähden painamme mieleemme vain muutamia tärkeitä sääntöjä:

1. Metsää hoidetaan pääasiassa oikean puunkaaton avulla. Puunkaatoon mennessäsi täytyy sinun ajatella miten metsä tästä hyötty. Jokaisella hakkauksella täytyy olla metsänhoidollinen tarkoituks. Metsään mennessäsi älä ajattele

Koivikon alle noussutta kuusentaimistoa ja alikasvua.

vain omaa hyötyäsi, vaan metsän hyötyä. Silloin siitä koituu oma hyötysikin.

2. Vanhan metsän voit kaataa ja myydä, mutta metsän leimaukseen on pyydyttävä ammattimiehen apua.

3. Metsätaimistoa on oikein hoidettava. Jos leppien alla kasvaa kuusen taimia, niin hakkaa lepät pois. Jos suuri kuusi varjostaa kaunistaa taimistoa, niin kaada se pois. Mänty ei paljon varjosta. Mäntyjen alla voi kuusen taimisto hyvin kasvaa.

4. Puu lakkaa kasvamasta, kun sen latva ottaa kiinni ylispuun oksaan. Männen oksia voi sahalla karsia. Kuusi ei pidä karsimisesta. Kuivat koivun oksat on poistettava, mutta koivu, josta on kiskottu tuolta, on pilattu.

5. Jos puun latvus on huono ja pieni ja puu näyttää kituvan, on se paras kaataa. Samoin voit kaataa väärät, kuivat, vialliset ja huonot puut.

6. Sekametsä, jossa kasvaa lehti- ja havupuuta, on paras.

7. Parhaan metsän saat, kun annat puuden kasvaa kilpaa tasapitkinä. Silloin puun rungot tulevat suorina ja pitkiä.

8. Harvenna metsäsi varovasti. Liian harva ja liian tiheä metsä ei ole hyvä.

9. Jos metsää kaadetaan, niin täytyy jättää siemenpuuta, jotka kylvävät uusia puunsiemeniä. On hyvä myös kylvää tai istuttaa uusi metsä. Siemenpuut kaadetaan pois, kun taimisto on tullut tarpeeksi vahvaksi.

10. Pienviljelijä puhdistaa ja perkaa metsänsä ajattelevaisesti, joka vuosi määrätyn kappaleen.

11. Kosteille paikoille hän kaivaa oja metsään, joten märkä maa muuttuu kuivaksi, jossa puut hyvin kasvavat.

12. Pienviljelijä ei käytä polttopuina »hyviä halkoja», vaan hän tuo metsästä polttopuiksi »huonoa puuta»: leppiä, oksia, katajia. Kuusia, mäntyjä ja koivuja hän tuo polttopuiksi vain silloin, kun ne ovat kovin vääriä, lahoja ja huonoja.

13. Jos suuria ja hyviä puuta otetaan taimiston päältä pois, ei niistä tehdä halkoja, vaan ne myydään tai ne käytetään rakennustarpeiksi.

14. Pienviljelijä ei käytä merkkiä polttopuuta, vaan hänellä on puuvaja, jossa puut pysyvät kuivina. Hän ei tuhlaa puuta aitoihin, vaan hän käyttää lanka-aitoja.

15. Metsään ei lasketa karjaa, koska karja sotkee puun taimet.

Jatkuu.

URHEILUOSASTO

VILHO NENONEN:

PIIRTOJA KUUROMYKKIEN URHEILUTOIMINNASTA

(Jatk. n:osta 9, siv. 115.)

Samojen olympialaisten jälkeen piristyi maamme kuuromykkien sisäisenkin urheilutoiminta entistä enemmän. Uusia seuroja perustettiin ja niiden toiminta laajeni useammalle eri urheilualalle. Varsinkin paini oli alkuaikoina suuressa suosiossa, mutta sai sitten kuuromykkille soveltumattomana väistyä syrjään rata- ja kenttäurheilun ja hiihdon tieltä.

Kuulevien urheilutuloksiin verrattuina ovat kuuromykkäin urheilijain tulokset pysyneet melko vaatimattomina. Eikä ihmeekään. Onhan meidän kuulevilla urheilijoillamme hyvin korkea tulostasoa, joka kestää vertailun minkä toisen maan kanssa tahansa. Tulkoen sentään ohimennen mainittua että myöskin suomalaiset kuuromykkäurheilijat ovat pitäneet kestävyysjuoksut Suomen heininä kansainvälisissä kisoissaan. Mutta vähälukuisuutensa vuoksi ja myöskin aistivallisuuden huomioon ottaen, on meidän helpompi ymmärtää kuuromykkäin heikompaa tulostasoa. Aistivallisuus ei kuitenkaan merkitse niin paljon kuin se, että heiltä puuttuu pätevää ohjausta. Onhan otettava huomioon, että kuulevienkin komeat urheilutulokset ovat suurelta osalta neuvonnan ja erikoistuneen valmennuksen avulla saavutettuja. Mutta toisaalta kuuromykkä voi, kerran opittuaan tuntumaan tekniikan salaisuudet — niin kuin esim. tunnettu uimarihyppääjämme, kaksien olympialaisten mies, kuuromykkä Oskar Wetzell — syventyä ajattelemaan niitä helpommin kuin kuuleva, syystä, että hän on paremmin suojattu ulkonaisilta häiriöiltä, kuten huudoilta, t.m.s. melulta. Urheiluhan on myös ajatustyötä, milteipä yhtä paljon kuin ruumiillistakin. Ennen karsintoja olympialaisiinsa oli kuuromykkäurheilijoillamme ensi kertaa valmennusleirinsä yhden viikon ajalla Porvoossa, jossa johtajana toimi opettaja Bojers. Miten suuri merkitys tällaisella valmennusleirillä oli kuntoutumiseen, huomattiin heti karsintakilpailuista, joissa tulokset paranivat huomattavasti kautta linjan. Mutta vielä paremmallakin tavalla voitaisiin edesauttaa ja kohottaa kuuromykkäurheilua siten, että kuulevat urheilijat, paikkakunnilla, missä kuuromykillä ei ole omaa seuraa, ennakkoluulottomasti ja todellisella halulla ja toveruudella vetäisivät näitä hiljaisia urheilijoita mukaansa. Kuuromykkät saisivat näin heiltä monenlaisia hyödyllisiä tietoja ja neuvoja, mutta ennen kaikkea sellainen toverillinen suhde antaisi hiljaisille urheilijoille elämässään tarvittavaa rohkeutta, heidän huomates-

saan, ettei heitä ylenkatsota aistivallisuutensa tähden.

Kuten mainitsin, pidettiin näihin kisoihin osallistuville ensi kertaa valmennusleiriä, mutta tarkoituksena on pitää niitä jatkuvasti joka kesä ja pitemmän aikaa. Opettaja Bojers lausui käsityksenään, ettei 4—5 vuoden kuluttua ole lainkaan ihme, jos joukosta lähtee loistotulosten tekijöitäkin, sillä raakaa voimaa, luontaisia lahjoja ja joustavuutta ei sadoilta Suomen kuuromykkäpojilta-kaan puutu. Se tarvitsee vain ohjausta — sanoin sisko myöskin enemmän varoja — työn tukemiseksi.

Mutta palatakseni kuuromykkäurheilijaimme saavutuksiin ja sille tasolle, millä se tällä hetkellä on, täytynee palautua ajassa hiukan taaksepäin. Ensimmäisen kerran järjestettiin kisat v. 1924 Pariisissa ja toiset v. 1928 Amsterdamissa, joissa suomalaisia osanottajia ei vielä ollut. Mutta jo kolmansissa kisoissa v. 1931 Nürnbergissä, oli suomalaisiakin 6 osanottajaa, m.m. Suomen ja koko Euroopan kuuromykkäurheilijain » kuningas » Kaurela ja Valtari, jotka nyt päättyneissä Tukholman kisoissakin olivat menestyksellisesti mukana. Nürnbergin kisojen jälkeen pidettiin hiljaisten urheilijain olympialaiset v. 1935 Lontoossa, jossa suomalaiset olivat jo 9 urheilijan voimalla ja korjasivat kotiin 5 kultamitalia. Osanoton nousua on sitten vain jatkuvasti ollut, sillä kuten jo mainitsin, osallistui Tukholman kisoihin Suomesta 18 urheilijaa. Eikä vain Suomen osanottajain luku ole noussut, vaan kasvua on ollut muillakin. Kun Lontoon kisoissa oli yhteensä 296 osanottajaa, oli nyt päättyneissä kisoissa jo 400 kuudestatoista eri maasta. Muutenkin olivat kilpailut entistä kireämmät. Vaikka Suomi otti nyt osaa ammuntaan ja pyöräilyyn, joihin se ei ennen ole osallistunut, ja tulipa amunnassa perin ensimmäiseksi 18 pisteellä Saksan saadessa 4 ja Ruotsin 3, sekä tullen pyöräilyssäkin toiseksi Ranskan jälkeen, niin tipahti maamme silti Lontoon toiselta sijalta nyt neljänneksi. Kun Lontoosta poikamme toivat 5 kultamitalia, nimittäin 110 metrin aidoista, kuulasta, 5 ja 10 km juoksuista sekä kokeushypystä, niin Tukholmassa saatiin nyt vain tyytyä 5 km, kuulan ja keihään kultamitaleihin. Keihäissä tosin tuli kolmoisvoitto. 10 km ja korkeushyppy vaihtuivat hopeaan. Mutta niinpä olikin meidän Paavo Niinikankaallamme, parhaimmalla tulosmiehellämme, ylivoimainen urakka. Hän sai juosta 5 km, jonka voitti, ruotsalaisen Erlandssonin tullessa toi-

seksi, sitten oli hänen juostava 1500 m koe, seuraavana päivänä 1500 m loppujuoksu, jossa tuli neljänneksi, ranskalaisen tehdessä maailmanennätyksen sillä matkalla, ja samana päivänä sai Niinikangas juosta vielä 10,000 m, josta voiton nyt vuorostaan korjasi ruotsalainen Erlandsson, meidän miehemme jäädessä toiseksi, Lontoossa juostua maailmanennätystä yli minuuttia huonommin. Hyvin mentyä joka tapauksessa meidän kuuromykkieimme Paavolta! Pikemminkin olisi hänen luultu häviävän 5,000:lla ja aivan toiselle miehelle, nimittäin ranskalaiselle Hersonille, joka äskettäin oli tekaisut kuuromykkien uuden maailmanennätyksen ja jonka varjo lepäsi huolestuttavana suomalaisleirin yllä, aivan kuin aikoinaan Bouinin — nimi v. 1912 Tukholman olympialaisissa Hanneksemme yhteydessä. Mutta aivan kuin tätä varten ja hengessään mukana ollen tuli Tukholmaan miellyttävänä yllätyksenä kuuromykkäurheilijoillemme moraalisena tukena ja niin kuin lämpöisenä kädenpuristuksena seuraavan sisältöinen sähkösanoma: »Muistellen jännittävää kaksinottelua Bouinin kanssa Stadionin mainiolla juoksuradalla Tukholmassa v. 1912, lähetän Kuuromykkäin Urheiluliiton puheenjohtajan Eino Karilaan välityksellä parhaat urheiluterveiseni Teille.

Toivottaen hyvää menestystä kisoillenne seuraan myönteisesti Suomen kuuromykkäpoikien urheilusuoritusta ja merkitsen kunnioittaen Hanneksen Kolehmainen».

Kuuromykkien kisoissa oli 5,000 m epäilemättä niiden hienoin ja jännittävin kilpailu. Tietään ranskalaisen Hersonin hyvän kunnon, otti Niinikangas kuitenkin heti alussa tappavan vauhdin, mutta epä ranskalainen siitäkään häkeltynyt. Hänsin vuorostaan teki ehtimiseen lujia nykäisyjä väsyttääkseen Niinikankaan, ja joka hetki saattoikin odottaa, että nyt pä poika jäi ranskalaisen seurasta. Kierros kierrokselta kasvoi jännitys äärimmillen. Viimeinen kierros alkaa. Ranskalainen tekee jälleen nykäyksen ja saa sillä tehdyksi 6 m »kaulaa». Hänen voittonsa on niin kuin hyllyllä. Mieshän voitti myöskin 1,500 m. Mutta muistikohan Niinikangas sillä hetkellä suuren edeltäjänsä juoksua, samaisella stadionilla, niin ikään ranskalaista vastaan, tai Hanneksen sähkösa-

nomaa. Joka tapauksessa on kuin hän heräisi 300 m maalista Hersonin ohitse, joka tuupertui radan viereen, ja saapui voittajana maaliin. Valtari vahvistaa voittoa kolmannella sijalla.

Näiden kisojen suomalais-urheilijoista on myöskin nuorempaan polveen kuuluva 19-vuotias Viitala ollut lupaavimpia. Jo karsinnoissa saavutti hän kiekossa uuden Kuuromykkäin Urheiluliiton Suomen ennätyksen. Tukholmassa peri Viitala siinä hopeamitalin ja keihäässään pronssia. Kun mies on vasta kolmatta vuotta urheilut, voi näin vihreästä vesasta toivoa tulevaisuudessa vielä paljonkin.

Kuten jo mainitsin, voitti Suomen joukkue ammunnan aivan loistavasti ja 100 km maantiepyöräilyssä tulivat edustajamme Forsblom kolmanneksi ja Salminen neljänneksi, Forsblomin jäädessä voittajasta 5/10 sekuntia ja Salmisen jäädessä Forsblomista 2/10 sek. Joukkueena tuli Suomi toiseksi.

Naistemme saavutukset ovat olleet vaatimattomia. Lontoon kävijöistä otti näihin kisoihin osaa myöskin Martta Nieminen, tullen kuulantönnössä kolmanneksi. Uusista tulokkaista kiintyi huomio erittäinkin 16 vuotiaaseen tamperelaiseen koulutytöön Helka Tuomenheimoon, joka karsinnoissa voitti 100 m juoksun ja tuli korkeushypyssä toiseksi. Tukholmassa oli kuitenkin »hermojen sota», päivän tunnussanaa käyttäksenne, eivätkä naisurheilijamme sitä kestäneet. Mutta tämä vaalea, hoikka ja tarmokkaan näköinen nuori koulutytö on vasta tänä kesänä ryhtynyt todenteolla urheilemaan ja epäilemättä pääsee vielä pitkälle, sitäkin varmemmin, jos kuulevat naisurheilijat ottaisivat hänet neuvoillaan suojelukseensa. Ja yleensäkin, kuten jo alussa mainitsin, *toivoisivat maamme kuuromykkäurheilijat suurempaa kanssakäymistä kuulevien urheilijoiden kanssa.* Tosin esim. keskusteluvaikeudet heidän kanssaan estävät suuresti lähempää seurustelua, mutta hyvällä tahdolla sekin voitaisiin järjestää, ainakin kynän ja paperin avulla. Pääasia olisi, että urheilurintamamme levenisi, sillä pienenä maana emme voi väheksyä pienintäkään apua sen ehyttämistyössä. Tämä vain siksi, että näin v. 1940 olympialaisia valmistellessa on urheiluelämämme muiltakin kohdilta kohenneltu, yhdistelty ja uudestaan rakenneltu.

OULUN KUUROJENKOULUN KILPAHIHTO

pidettiin keskiviikkona maaliskuun 8 p:nä. Sää oli lauha ja nuoskakeli, mutta kun vahtimestari oli valmistanut keliin sopivaa suksirasvaa, niin luistivat sukset aika hyvin. Kilpailun päätyttyä juotiin yhteiset kahvit ja jaettiin palkinnot, jotka jakautuivat seuraavasti:

VII luokat.

Pojat 6 km. 1) Toivo Tarvonen 29,20; 2) Sulo Ikola 29,45; 3) Matti Kivijuuri 32,54; 4) Jaakko Lantto 34,16.

Tytöt 2 km. 1) Eila Niemelä; 2) Kaija Laurila; 3) Anna-Liisa Huhtala; 4) Meeri Vankka; ja 5) Taimi Vasarainen.

V luokat.

Pojat 3 km. 1) Yrjö Viinamäki 14,45; 2) Matti Tarvonen 15,19; 3) Antero Lehtola 15,55; 4) Onni Knuutinen 16,15.

Tytöt 2 km. 1) Rauni Vankka; 2) Tyyne Lämsä; 3) Suoma Isometsä; 4) Aino Roppola; 5) Lilja Korteniemi.

ME USKOMME . . .

K.M:n Urheiluliitolle kirj. V. N-nen.

*Me uskomme voimaan urheilun,
me uskomme, että se voittaa,
ken kestää tuimimman kamppailun
ja siinä ken parhaansa koittaa!*

*Me uskomme kansaan karkaistuun,
me uskomme tarmoon ja työhön!
Ei ponnistus niin monen vuoden ja kuun
voi hukkaa tyhjyyden yöhön!*

*Jos väittäis ken, että laskussaan
on joukkomme onnekas lähti,
voi tulla hän voimia koettamaan
kera sen, joka kentille lähti!*

*Me uskomme — tähdet jos pettää muut —
surun sitkeän sisuun ja voimaan!
Sitä uskoa epäuskoisten suut
eivät onnistu kammitsoimaan.*

*Jos uhkaavat puute ja kurjuus ja yö,
sen voittaa vain miehin voima!
On uskomme pohjana urheilutyö,
johon pysty ei parja, ei soima.*

*Me uskomme kuntoon ja kunniaan.
Me uskomme polvehen uuteen.
Me uskomme, ettei se milloinkaan
voi vaipua toivottomuuteen.*

III luokat.

Pojat 2 km. A ryhmä. 1) Pentti Uitto 7,34; 2) Matti Kauppinen 7,52; 3) Erkki Keskilievijoki 8,28; 4) Janne Tapio 8,35; 5) Esa Rautavuoma 9,15.

B ryhmä. 1) Veikko Sorvala 8,50; 2) Aappo Pänkälä 9,20; 3) Uno Piirala 9,25; 4) Kaarlo Koskela 9,28; 5) Kalervo Rastas 9,45.

Tytöt 1 km. 1) Viola Jyvälä; 2) Alma Romppainen; 3) Vilma Kekäläinen; 4) Aino Koskela; 5) Anja Vankka.

I luokat.

Pojat. A. ryhmä 1 km. 1) Toivo Kolehmainen; 2) Sune Tuliniemi; 3) Lauri Kolehmainen; 4) Toivo Kivirinta.

B ryhmä. 1 km. 1) Samuli Hietaniemi; 2) Voitto Heikkilä; 3) Mauri Ylikangas; 4) Sauli Isomäki.

Tytöt 1/2 km. 1) Inga Hietaniemi; 2) Elvi Mutenia; 3) Ines Leipäjärvi; 4) Aino Kotaniemi; 5) Helka Alatalo.

Kiertopalkinnot saivat vuodeksi haltuunsa VII A, V B 2 ja III A 1.

Oulun koulun vanhoja oppilaita tervehtien:

Seitsemännen luokan oppilaat.

PALAUTTAMATTOMIA KERÄYSLISTOJA:

List.n:o:	Nimet:	Lähetett.
N:o 9,	Ragnar Karlstedt, Tampere,	7/5-38.
„ 15,	Martta Nieminen, Hajala,	„
„ 19,	Matti Turja, Lapua,	„
„ 24,	Kustaa Leppänen, Lahti,	„
„ 25,	Eetu Saarinen, Porvoo,	„
„ 30,	U. Mustamäki, Helsinki,	„
„ 32,	Kosti Remmi, Lahti	„
„ 37,	Viljo Lackman, Lieksa,	„
„ 43,	Hilda Melanen, Mänttä,	„
„ 44,	R. Elovaara, Helsinki,	„
„ 58,	A. V. Hartikainen, Kuopio,	29/6-38.
„ 59,	Erkki Hirvonen, Joensuu,	3/7-38.
„ 61,	Aadolf Marttila, Säynätsalo,	„
„ 70,	Aate Majamaa, Alavus,	17/7-38.
„ 72,	Ragnar Karlstedt, Tampere,	21/8-38.
„ 73,	„ „ „	„
„ 78,	Anni Haapala, Kemi,	10/10-38.
„ 81,	Vihtori Harsunen, Vaajakoski,	„
„ 84,	Selma Jylli, Kristina,	„
„ 85,	Yrjö Karppinen, Helylä, Tehdas,	„
„ 86,	K. Kärkkäinen, Mikkeli, K.m. koulu	„
„ 87,	Aug. Lassila, Riihimäki,	„
„ 89,	Huvi Mattila, Hollola,	„
„ 94,	Väinö Mälkki, Nurmi,	„
„ 98,	Bruno Rautalampi, Pori,	„
„ 105,	Uno Kahma, Kuopio,	„
„ 106,	Elli Vesenterä, Oulu,	„
„ 107,	Kuuromykkäinkoulu, Jyväskylä,	„
„ 110,	Teudori Leinonen, Konnitsa,	1/11-38.
„ 111,	Teudori Laiho, Padasjoki,	22/11-38.
„ 112,	Emma Piirainen, Viipuri,	30/11-38.
„ 178,	J. Hammarlund, Espoo,	8/5-38.
„ 181,	A. Holmström, Hanko,	„
„ 185,	Birger Lindholm, Fiskars,	„
„ 191,	Runar Gripström, Kokkola,	6/10-38.
„ 193,	Elma Byström, Jepua,	„
„ 194,	Harry Bredenberg, Hanko,	„
„ 197,	Nils Aller, Kemiö,	„
„ 126,	Emil Jokilampi, Herrala,	25/3-39.
„ 110,	Onni Hännikäinen, Kivioja,	„
„ 83,	Riikka Puolakka, Viipuri,	13/4-39.
„ 147,	Aleksi Savolainen, Kuopio,	„
„ 115,	Jussi Mattila, Kotka,	2/7-39.
„ 159,	„ „ „	„
„ 82,	Simo Vuorimies, Säynätsalo,	16/7-39.
„ 76,	„ „ „	„

Kehoitetaan ensi tilassa palauttamaan listat allekirjoittaneelle.

Lauri Vainola,
Hikiä.

ERIKOISET OLOSUHTEET

Lehtemme ilmestyy nyt ennen aavistamattomissa olosuhteissa. Moni on jättänyt kotinsa, mutta toivokaamme sentään, että he saavat tämänkin numeron käsiinsä. — Koska emme tiedä, mitä lähitulevaisuus tuo mukanaan, sanomme: Näkemään — tai hyvästi!
Toimitus.

Tietoja kotimaasta

50 % MATKALIPPUALENNUKSIA

Rautatiehallitus on lehdessämme ennen mainittujen lisäksi myöntänyt 50 %:n alennukset seuraaviin tilaisuuksiin matkustaville kuuromykille:

Kokkolan Kuuromykkäinyhdistyksen esitelmäpäiville *Kokkolassa* lokak. 14—15 p:nä. Alennus voimassa 11—18/10 1939.

Jyväskylän Kuuromykkäinyhdistyksen raittius- ja esitelmäpäiville *Jyväskylässä* marrask. 19 p:nä. Alennus voimassa 16—22/11 1939.

Lähemmät objektit alennusten käytöstä on julkaistu lehtemme viime numerossa, ja asiasta on myöskin kiertokirjeellä ilmoitettu kaikille yhdistyksille.

70 VUOTTA täytti 23 p:nä syysk. kotiompelija *Ida Kyrösmäki* Tampereella. Hän on ollut nuoruudestaan asti Tampereella ja hänellä on ollut aina koko vuosi eteenpäin tilattu, joten ei ole ollut koskaan työn puutetta. On koulua käymätön, mutta on silti hyvin tullut toimeen kuulevien kanssa. On vielä nytkin pirteä ja käy edelleen perheissä neulomassa. Onneksi olkoon. Merkkipäivän johdosta hän 29 p:nä syysk. tarjosi k.m. yhdistyksessä kaikille km:ille kahvit. Sai paljon lahjoja.

70 VUOTTA täytti lokakuun 9 p:nä leskirouva *Siina Maria Anttila*, o.s. Hildén, Ylöjärven Penonpohjan kylässä.

Hän on syntynyt Kangasalan pitäjässä ja käytyään Huittisissa kuuromykkäinkoulun hän jäi mainitun koulun johtajan, rovasti Luoman yksityiseen palvelukseen ja kun koulu siirrettiin Jyväskylään muutti myöskin rva Anttila rovasti Luoman mukana sinne. Siellä hän joutui avioliittoon Tampereelle kuuromykkäytymiehen J. Anttilan kanssa ja syntyi heidän avioliitostaan kaikkiaan 4 lasta. Leskeksi jouduttuaan on rva Anttila palvellut m.m. noin parikymmentä vuotta Hospitz Emmauksessa Tampereella.

Vanhuuden päiviään viettää rouva Anttila nyt lankonsa luona Ylöjärvellä hoitaen taidolla emännöyttyä tämän taloudessa.

50 VUOTTA täytti *Heikki Sandfrid Konu* Säynätalossa syysk. 27 p:nä. Hän on kotoisin Kalajoelta ja käynyt kuuromykkäinkoulua Jyväskylässä, ollen op. Martti Pihkalan oppilaana. Työskentelee edelleen John. Parviaisen fanceritehtaassa jossa on ollut töissä 16 vuotta. Tuli Suomen mestariksi ikämiesten 10 km hiihdossa 1930 talvella Jyväskylässä. Oli silloin 41 vuotias. Kunnioitettava saavutus! On urheiluseuran perustajajäsenenä ja tukee edelleen urheilutoimintaa kuuromykkien keskuudessa. — Juhlivan kotiin saapui paljon kuuroja

onnittelemaan, nautittiin kahvia erilaisten leivosten kanssa. Onnea ja menestystä ehtoopuoleen asti!

TAMPEREEN KM. YHDISTYKSEN NAISKERHO järjesti ensimmäisen kerran naisten päivät Tampereella syysk. 23—24 päivinä. Johtokunta epärooi, järjestetäänkö naisten päivät, kun äkkiä aika muuttui, mutta kun oli kerran ilmoitettu, niin päätettiin järjestää, vaikka tulisi vähän osanottajia. Siksi Naiskerho oli niin iloinen kun tulikin yllättävän paljon osanottajia naisten päiville. Käivattiin erikoisesti kotkalaisia, y.m. kaukaa, mutta käsitettiin poikkeuksellisen ajan estäneen toisia tulemaasta.

Naisten päivät alettiin lauantaina klo 7 Naisten kerhon 10-vuotisjuhalla. Puheenjohtaja neiti Siiri Talvia lausui tervehdyspuheessaan kaikki sydämellisesti tervetulleiksi. Sitten rva S. Koskela esitti viittomalla laulua. Sen jälkeen esitettiin historiikki. Historiikin jälkeen rva Ahonen puhui naistenkerhon puolesta nti Talvialle joka on ollut uskollisesti kerhon puheenjohtajana 10 vuotta ja kiitti kerhon puolesta. Nti Talvialle ojennettiin kukkia. Väliajan, jolloin tarjottiin kaikille vapaat kahvit, jälkeen rouva Martta Laesvuori piti esitelmän kotitaloudesta ja sodan vaikutuksesta kotitalouteen. Ja sitten oli vapaa sana. Rva Mouton ja nti Laina Vainola esittivät onnittelet kerholle. Lopuksi nti Norjajoki piti hartaushetken. Sunnuntaina klo 1/2 12 nti Auranne piti hartaushetken. Klo 1 alkoi terveystarkastaja Nenosen esitelmä lastenhoidosta ja myös oli paljon havaintokuvia. Sitten talousneuvoja Laesvuoren esitelmä vitamiineista. Sen jälkeen rva Ahosen lyhyt esitelmä äitiysavustuksesta, jossa hän huomautti että kaikki äidit joilla on 80—100 äyriä kunnallisverotuksessa, ovat oikeutetut saamaan valtion äitiysavustusta. Sitten illalla klo 6 taas kokoonnuttiin, tohtori Virkkunen piti esitelmän Joulumerkkikodista ja lopuksi esitettiin elokuvia Merkkikodista ja sen hoidokeista. Mielenkiintoinen filmi. Sen jälkeen nti Länkelän esitelmä äideistä ja naisista eri maissa y.m. ja varjokuvia esitettiin. Nti Rauha Pitkäniemi toimi koko ajan tulkkina. Mainittakoon myös nti Ina Norjajoen esitelmä »Kodin keihitys vanhasta uuteen». Sitten neiti Siiri Talvia piti loppupuheen ja kiitti kaikkia, jotka olivat tulleet naistenpäiville. Sitten vieraat puhuivat myös. Ja viimeiseksi nti Norjajoki piti kiitoshartaushetken ja rva Mouton esitti viittomalla laulua.

Naisten päivät antoivat Naisten kerholle uutta intoa jatkaa toimintaansa eteenpäin ja yrittää parhaansa mukaan kohottaa naisten itsekasvatusta ja valistusta.

PYYTÄKÄÄ

KUUROMYKKÄIN JOULUN tilauslistoja os.

Suomen Kuuromykkäinliitto
Helsinki, Liisankatu 27, E 10,

VIIPURIN KUUROMYKKÄIN YHDISTYKSEN

Esitelmäpäivät

pidetään Viipurissa Rautatieläisten huoneistossa (rautatieaseman alakerrassa) lokakuun 28 ja 29 päivinä 1939 seuraavan ohjelman mukaan:

Lauantaina 28. 10:

Klo 18 Kokoon tuleminen.

„ 18.30 Alkukahaus. past. O. A. Myyryläinen. Tervehdysana.

»Matkahavaintoja eri maista», esitelmä. toim. R. Pitkänen.

Runon lausuntaa, rva S. Kaplas.

Väliaika.

»Tshekkoslovakialainen k.m. tanssitar Mobi Urbanova», esitelmä, hra V. Sihvola.

»Entisajan avioliitto», esitelmä, hra O. Heiskanen.

Väliaika.

Näytelmä »Vaarin kylässä».

Vapaata seurustelua.

Sunnuntaina 29. 10:

Klo 10. Tutustumiskäynti Yhdysoluttehtaalalle, mikäli se on mahdollista.

„ 13.30 Jumalanpalvelus kirkossa, saarn. past. O. A. Myyryläinen.

„ 16.30 Kokoon tuleminen.

„ 17. Avauspuhe.

»Raamatun henkilökuvia», esitelmä, past. O. A. Myyryläinen.

»Ensiapu kaasumyrkytyksissä», esitelmä, toim. R. Pitkänen.

Väliaika.

Lauluesitys, rva S. Kaplas.

»Kuuromykkäin ammatti ja toimialat ulkomailla», esitelmä, hra V. Sihvola.

»Puolan valtakunnan historia», esitelmä, toim. R. Pitkänen.

Humoristinen esitys, hra V. Sihvola.

Väliaika.

Kuorolaulua, johtaa rva H. Kaski.

Loppusanat.

Tarjoilua, ravintola y.m.

Yleislippu ohjelmiseen Smk. 12:—.

Majoituksen vuoksi nykyisen tilanteen takia olisi paras ilmoittautua kirjeellisesti osallistumisesta esitelmäpäiville ennakolta, jolloin koetetaan parhaan mukaan järjestää yhteismajoituksia halvalla jossain paikassa. Voidaksemme tilata ennakolta halpoja majoituksia, pyydetään ilmoittautumaan kirjeellisesti osoitteella: *Rouva Helmi Kaski, Viipuri, Susikatu 12.*

Huom! 50 % alennus rautateillä on saatu kuuromykille.

KUUROMYKKÄIN RAITTIUSSEURA

»SURD»in RAITTIUSPÄIVÄT

Kuten aikaisemmin on mainittu, järjestää Kuuromykkäin Raittiusseura »Surd» r.y. raittiuspäivät ja vaatimattoman 35 vuotisjuhlan, Helsingissä, raittiusviikolla marraskuun 4—5 p:nä.

Koska nämä ovat ensimmäiset kuuromykkäin järjestämät raittiuspäivät, toivomme että mahdollisimman monet kuuromykkät ottaisivat osaa näihin, varsinkin kun 50 % alennus rautatielippujen hinnoissa on saatu. Haluaville koetetaan järjestää halpoja asuntoja, kun ilmoittautuvat t.k. loppuun mennessä rva Katri Pitkäselle, os. Liisankatu 27. E.

Ohjelma Raittiuspäivillämme on kokonaisuudessaan seuraava:

Lauantaina, marraskuun 4 p:nä, klo 18.

Tervehdysanat Pj. V. Nurmo

Lausuntaa Rva Katri Pitkänen

Juhlapuhe Past. U. Paljakka

Esitelmä, Raittius tilanne nykyaikana Toimitt. R. Pitkänen

Yhteislaulua

Katsaus 35 vuotistointaan Hra. V. Nurmo

Esitelmä, Alkoholi ja naiset Rva Ida Mouton

Vapaa sana

Maamme. Kaikki yhdessä.

Sunnuntaina 5 p:nä, klo 12 kokoonnutaan Kuuromykkäinyhdistykselle, josta lähdetään kunniakäynnille »Surd» r.y. perustajan, Valter Stadius vainajan haudalle.

Varsinainen ohjelma alkaa klo 14.

Hartaushetki Past. U. Paljakka

Esitelmä, Nuoriso ja raittius Rva Katri Pitkänen

Esitelmä, Kaksi tietä Hra S. Mänsson

Kertoelma Rva. Lyydi Färdig

Päivällisloma

Iltaohjelma alkaa klo 18.

Yhteislaulua

Esitelmä Kirkkoh. V. Louhivuori

Esitelmä Past. Niilo Kotilainen

Raittiusmarssi Hra S. Mänsson

Elokuvaesitys.

Tulkkina toimii neiti Rea Stadius. Kaikki tilaisuudet pidetään Helsingin Kuuromykkäinyhdistyksen huoneustossa, Liisankatu 27. A.

Tervetuloa!

Johtokunta.

AVIOLIITTOON VIHITTIIN tk. 1 p:nä Konginkankaan kirkossa maanviljelijä *Kaarlo Minkkinen* ja neiti *Hilkka Suntinen*. Vihkimisen toimitti kirkkoherra E. Normaja.

Urho Kierimo:

PIENVILJELYKSEN
ALKEISTIEITOJA KUUROILLE.

Kuvitettu, erittäin tarpeellinen opaskirja koulujen maatalousopetusta varten, soveltuen myöskin jokaisen maanviljelijän tietojen pohjaksi. Hinta 5 mk. Tilattaessa liitettävä mukaan 50 penniä postimaksuksi. Lähetetään postietuannilla, ellei raha seuraa tilausta.

Tilattavissa Suomen Kuuromykkäinliiton toimistosta,

Helsinki, Liisankatu 27, E 10.

ÄÄNEKOSKEN KUUROJEN YHDISTYKSEN kokous on lokakuun 22 p. kello 12 Äänekoskella J. Piilosen luona. Jäsenet, saapukaa joukolla.

Johtokunta.

KIRKKOPAIVAT pidetään Tampereella marraskuun 4—5 päivinä, niinkuin on joka vuosi totuttu pitämään. Terve tuloa!

JYVÄSKYLÄSSÄ pidetään ensi kuun 19 p:nä *Raittius- ja esitelmäpäivä* vaihtelevine ohjelmineen. Puhujista mainittakoon rva Ida Arasola ja toim. Rurik Pitkänen. Tervetuloa! — 50 %:n matkallipualennus on saatu.

KUOPION KUUROMYKKÄIN YHDISTYKSEN 30-vuotisjuhlat siirretään huonon ajan takia ensi vuoteen. Juhla vietetään supistetulla ohjelmalla Kuurojen koululla klo 18 marraskuun 4 p. lauantaina ja ohjelmaa suorittavat etupäässä paikkakuntalaiset. Sunnuntaina on esitelmäpäivät koululla ja illalla mahdollisesti Auttajayhdistyksen iltama. 50 % alennus rautatiellä on saatu ja on hotelleissa saatavana asuntoja 15—25 mk. vuorokausi, esim. Väinölässä, Maaherrankatu 14.

Tervetuloa Kuopioon juhlimaan näinkin ankeana aikana.

KIITOS

Sydämelliset kiitokseni Seinäjoen Kuurojen yhdistykselle, johtokunnalle, jäsenille ja ystävilleni kaikesta huomaavaisuudesta, joka osakseni tuli 50-vuotispäivänäni lahjoin, sähköin, kirjein ynnä monessa muussa muodossa.

Nurmo, 1 p:nä lokak. 1939.

Kustaa A. Somppi.

KIITOS

Kaikille niille, jotka muistivat minua täyttäessäni 40 vuotta, pyydän lausua hartaan sydämellisen kiitokseni.

Lauri Lilja.

VAASAN KUUROMYKKÄINYHDISTYKSEN

arpajaisissa toimitetussa arvonnassa lankesivat voitot seuraaville numeroille:

3,000 mk:n ostokortti: 2981.
1,000 mk:n ostokortit: 8514 ja 9916.
500 mk:n ostokortit: 1292, 1496, 5428, 5596, 7131.
100 mk:n ostokortit: 359, 1605, 2974, 3912, 4406, 6810, 6931, 7777, 8171, 9975.
50 mk:n ostokortit: 354, 428, 621, 680, 684, 800, 815, 1033, 1373, 1436, 1673, 1676, 1914, 1951, 2071, 2476, 2490, 2550, 2651, 2680, 2764, 3094, 3218, 3497, 3541, 3573, 3600, 3921, 4014, 4072, 4479, 4514, 4645, 4770, 4909, 5014, 5098, 5385, 5683, 5781, 5888, 5955, 6028, 6066, 6125, 6445, 6777, 6895, 6950, 7221, 7246, 7400, 7422, 7440, 7518, 7955, 8117, 8125, 8381, 8451, 8471, 8648, 8882, 9052, 9150, 9598, 9610, 9772, 9950, 9981.

Vaasan raatihuoneessa syysk. 12 p. 1939.

Viran puolesta:

Gunnar Björk

Vaasan kaupungin julkinen notaari.

Voitot perittävässä toiminimeltä Hartman ja A. Kutvosen huonekaluliikkeestä sekä SOK:n ostokortteilla kaikista SOK:n alaisista osuuskaupoista.

Voittoja jaetaan arpalippuja vastaan Stormin kirjansitomossa, Vaasassa, Vaasanpuistikko 4 toistaiseksi joka arkipäivä klo 9—12 ja 2—6, lauantaisin klo 9—2. — Jos voitot halutaan lähetettäväksi postitse, tulee mk 4:— postimaksu liittää mukaan.

Vaasan Kuuromykkäinyhdistyksen johtokunnan puolesta:

Aug. Nordberg,
siht.

Suomen Kuuromykkäinliiton ent.
puheenjohtaja

Kouluneuvos

Valter Forsius

synt. Heinolassa 14. 9. 1856, kuoli kotonaan Kulosaareissa 27. 9. 1939.

Kunnioituksella muistaen hänen arvokasta ja perustavaa työtään Suomen kuuromykkäin hyväksi

Suomen Kuuromykkäinliitto.